

The Contradiction of the 2030 Agenda with Verses and Narrations on the Primacy of the Family, Emphasizing the Sexual Education of Adolescents and Youth

Younes Hasani / PhD in Quran and Hadith Sciences, Imam Khomeini Education and Research Institute

Received: 2024/03/12 - Accepted: 2025/05/05

Uhasani@mihanmail.ir

Abstract

The most important goal of the divine religion is to guide and educate human beings to attain ultimate felicity, which is achieved only through self-cultivation and education in all dimensions. Faithful individuals are nurtured through correct education, and consequently, a healthy society is formed. As one of the dimensions of human existence, sexuality requires proper guidance and education. As a branch of human education, sexual education involves providing individuals with cognitive, motivational, and practical strategies regarding gender and the sexual instinct, and its correct guidance and proper management to achieve a chaste life and human perfection. Given the important and sensitive position of adolescence and youth, the focus of the present research is on the sexual education of adolescents and youth. Using the descriptive-analytical and critical method and examining the content of the Sustainable Development Agenda (2030), this study has identified numerous contradictions between this document and Islamic verses and narrations concerning sexual education, including contradictions with the primacy of family, the principle of chastity and modesty, explicit religious teachings prohibiting any form of sexual deviation, and the sexual education of children based on religious teachings.

Keywords: sexual education, adolescent and youth, 2030 Agenda for Sustainable Development, Quran, narrations.

نوع مقاله: ترویجی

تضاد سند ۲۰۳۰ با آیات و روایات در باب اصالت خانواده با تأکید بر تربیت جنسی نوجوان و جوان

Uhasani@mihanmail.ir

یونس حسینی / دکترای علوم قرآن و حدیث مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی*
دریافت: ۱۴۰۳/۱۲/۲۲ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۱۵

چکیده

مهم‌ترین هدف دین الهی، هدایت و تربیت انسان‌ها برای رسیدن به سعادت نهایی است که تنها از رهگذر خودسازی و تربیت در همه ابعاد صورت می‌پذیرد؛ در پرتو تربیت صحیح است که انسان‌های مؤمن پرورش یافته و پیرو آن، جامعه سالم پدید می‌آید. گزینه جنسی یکی از ابعاد وجودی انسان بوده و از جهت‌دهی صحیح و تربیت مستثنا نیست. «تربیت جنسی» به عنوان یکی از شاخه‌های تربیتی انسان، عبارت است از: ارائه راهکارهای معرفتی و انگیزشی و عملی به افراد نسبت به جنسیت و گزینه جنسی و هدایت صحیح و مدیریت شایسته آن برای نیل به زندگی عقیقانه و کمال انسانی است. با توجه به جایگاه مهم و حساس سن نوجوانی و جوانی، تمرکز پژوهش حاضر، روی تربیت جنسی نوجوان و جوان است. تحقیق حاضر با روش توصیفی - تحلیلی و انتقادی، با بررسی محتوای سند توسعه پایدار (۲۰۳۰)، به موارد تضاد فراوان سند مزبور با آیات و روایات اسلامی در باب تربیت جنسی دست یافته است؛ از جمله تضاد با: اصالت خانواده، اصل عفاف و پاکدامنی، آموزه‌های صریح دینی مبنی بر ممنوعیت هرگونه انحراف جنسی، تربیت جنسی فرزندان بر اساس تعالیم دینی.

کلیدواژه‌ها: تربیت جنسی، نوجوان و جوان، سند توسعه پایدار ۲۰۳۰، قرآن، روایات.

مقدمه

آموزشی ۲۰۳۰ یونسکو» (سلگی و کریمی، ۱۳۹۹)، نیز علاوه بر اینکه پژوهش با محوریت نقش زن بوده، مسئله از نگاه قرآن و روایات بررسی نشده است.

از این رو خلأ پژوهشی برای حل این مسئله در تحقیقات پیشین احساس می‌شود؛ به‌ویژه که سند مزبور در سال‌های اخیر، در اواخر دولت یازدهم امضا شده و سابقه پژوهشی چندانی ندارد.

با توجه به اینکه امضاء سند ۲۰۳۰، به‌منزله پذیرش محتوای آموزشی آن و اقدام عملی برای پیاده‌سازی آن در کشور است، سؤال اساسی این است که محتوای سند توسعه پایدار، به‌ویژه هدف چهارم و پنجم آن، که سیاست‌های آموزشی و ازجمله آموزش جامع جنسی است، چه تضادی با آیات و روایات در باب اصالت خانواده و عفاف و تربیت جنسی نوجوان و جوان دارد؟

۱. مفهوم‌شناسی

سند توسعه پایدار، طرحی بین‌المللی است که توسط سازمان‌های جهانی برای ۱۵ سال برنامه‌ریزی شده است که از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۳۰ باید عملیاتی شود. این سند مقدمه‌ای دارد، مبنی بر اینکه رهبران و مردم جهان بر آن هستند که تا سال ۲۰۳۰، به فقر، گرسنگی، خشونت، فساد، قاچاق و... پایان دهند و به سوی کرامت انسانی، صلح، عدالت، رعایت برابری، رفاه و... حرکت کنند؛ سپس بر لزوم تلاش همه دولت‌ها برای رسیدن به اهداف توسعه‌ای ۲۰۳۰ تأکید شده است.

پس از آن، ۱۷ هدف اصلی سند ۲۰۳۰ بیان شده است. منظور از «تضاد» سند با آیات و روایات، عبارت از: هرگونه ناسازگاری و ضدیت محتوایی سند توسعه پایدار با احکام و قوانین، ارزش‌های اخلاقی اسلام در باب تربیت جنسی می‌باشد.

مقصود از اصالت خانواده؛ خانواده‌ی مد نظر دین و تعریف آن از خانواده است که تنها با ازدواج شرعی زن و مرد تشکیل می‌یابد؛ از این رو هرگونه اجتماع زن و مردی اگر بیرون از این چارچوب باشد، از دیدگاه اسلام «خانواده» محسوب نشده و اصالت و رسمیت ندارد. «تربیت» عبارت است از: فرایند زمینه‌سازی، معرفی و به‌کارگیری راهکارهای بینشی، گرایشی و رفتاری و رفع موانع به منظور رشد و شکوفایی همه استعدادهایی که خداوند در سرشت انسان نهاده است (فقیهی، ۱۳۹۳، ص ۶۸).

امروزه در علوم تربیتی، واژه تربیت بیشتر به صورت مضاف به کار

هر فرد مسلمانی درباره پذیرش اسناد بین‌المللی سازمان‌های جهانی که قطعاً تحت نفوذ استکبار جهانی، به‌ویژه آمریکا و صهیونیسم است، باید محتاطانه و با سوء ظن عمل کند. در سند توسعه پایدار (۲۰۳۰) سخنی از خدا و دین وجود ندارد و این چیز عجیبی نیست؛ زیرا محتوای سند بر اساس دیدگاه‌های لیبرالیستی، سکولاریستی و اومانیزمی قدرت‌های حاکم بر جهان، به‌ویژه آمریکا و رژیم صهیونیستی تدوین شده است.

ظاهر عبارات و مصطلحات به‌کاررفته در سند، همچون حقوق بشر، صلح، آزادی، مبارزه با تروریسم و خشونت، فقرزدایی و تأمین رفاه، سلامت جنسی و... نیایستی فریبنده ما باشد؛ زیرا مصادیقی که ما از این الفاظ و مصطلحات می‌فهمیم، غیر از آن چیزی است که سازمان‌های بین‌المللی همچون یونسکو از آن ارائه نموده‌اند.

تا جایی که جست‌وجو شد، پژوهشی که تضاد سند ۲۰۳۰ در این باب را بر اساس منابع دینی بررسی و نقادی کند، به صورت مستقل یافت نشد؛ هرچند در آثار متعددی موضوع سند ملی ۲۰۳۰ یونسکو مورد بررسی قرار گرفته است؛ ازجمله مقاله «چالش‌های بنیادین جمهوری اسلامی ایران در مواجهه با سند توسعه پایدار (سند ۲۰۳۰)» (غمامی و مقدم خمایی، ۱۳۹۸)؛ این تحقیق، بیشتر صبغه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی داشته و آیات و روایات در آن، محور پژوهش قرار نگرفته است.

کتاب نقد علمی بر سند ۲۰۳۰ (راجی، ۱۳۹۷)؛ در این کتاب مسئله تغییرات ساختاری در نهاد خانواده در سند ۲۰۳۰ و مفاهیم دیگر ازجمله تربیت جنسی مورد بررسی قرار گرفته است.

کتاب واکاوی بنیان‌های ایدئولوژیک سند ۲۰۳۰ (حبیبی، ۱۳۹۶)؛ در این کتاب با نگاهی کلی، به مبانی معرفت‌شناختی و انسان‌شناختی این سند پرداخته می‌شود و بنیان‌های ایدئولوژیک این سند بین‌المللی بررسی و ارزیابی می‌گردد.

مقاله «بررسی انتقادی سند توسعه پایدار ۲۰۳۰ یونسکو؛ آثار و پیامدهای آن» (فولادی، ۱۳۹۶)، با هدف بررسی سند آموزش ۲۰۳۰ یونسکو، به‌عنوان پروژه جهانی یکسان‌سازی نظام‌های آموزشی تدوین نموده است. در این پژوهش نیز به صورت مستقل به مسئله حاضر، آن هم با محوریت قرآن و روایات پرداخته نشده است.

مقاله «ارزیابی مسئله خانواده با محوریت نقش زن در سند ملی

بستگی دارد، اما می‌توان گفت دوران نوجوانی تقریباً از ۱۲ یا ۱۴ سالگی تا حدود ۱۸ سالگی را دربر می‌گیرد.

«جوان» به فردی اطلاق می‌شود که دوران پر اضطراب نوجوانی را سپری کرده باشد و شخصیت او تا حدود زیادی شکل گرفته باشد. این دوره معمولاً تا سن بزرگسالی و میانسالی ادامه می‌یابد و تقریباً می‌توان گفت که از هیجده سالگی تا چهل سالگی را دربر می‌گیرد. (محمدیان، ۱۳۸۸، ص ۲۵-۲۷).

۲. اهداف سند ۲۰۳۰ در باب تربیت جنسی

۱. آموزش جامع مسائل جنسی به کودکان؛
۲. ترویج ارتباط نامشروع جنسی و روسپی‌گری و لزوم رعایت حقوق آنان؛
۳. رسمیت‌بخشی به بی‌بندوباری افسارگسیخته جنسی، همچون همجنس‌گرایی و دستور به رعایت حقوق همه این افراد.

۳. تصریح سند ۲۰۳۰ به ضرورت آموزش مسائل جنسی به دانش‌آموزان

آموزش جامع جنسی (CSE) عبارت است از: آموزش مسائل جنسی به طور مستقیم و بدون هیچ‌گونه ملاحظه‌ای به کودکان، آموزش هویت جنسی، خودارضایی، رابطه جنسی و همجنس‌گرایی به کودکان؛ در کتاب‌های آموزشی، CSE را می‌توان از مصادیق آموزش جنسی به دانش‌آموزان نام برد.

یونسکو با همکاری چندین نهاد بین‌المللی در اینچئون جمهوری کره، درباره اهداف و سیاست‌های اجرایی هدف چهارم توسعه پایدار ۲۰۳۰ اجلاسی برگزار نمودند. در این اجلاس که وزرا، رؤسا و اعضای هیأت‌های اعزامی، رؤسای نهادهای مرتبط و مسئولان سازمان‌های دولتی و... حضور داشتند، بیانیه آموزشی ۲۰۳۰ را که برای ۱۵ سال آتی دیدگاهی نو از آموزش ارائه می‌دهد، تصویب کردند. در بیانیه اینچئون تفسیر هدف چهارم سند ۲۰۳۰ در بند ۳۰ می‌گوید: تسریع به آموزش جنسی، یعنی در کلیه سطوح تحصیلی حتی در اوان کودکی، آموزش جنسی باید در تمام دوره‌ها داده شود. همچنین در راستای اجرای هدف چهارم توسعه در سند ملی آموزش ۲۰۳۰ نیز در دو جا به آموزش‌های جامع جنسی برای دانش‌آموزان اشاره شده است (سند ملی آموزش ۲۰۳۰، ص ۲۹ و ۷۵).

آموزش جامع جنسی یک تعدی بزرگ به بهداشت و معصومیت

می‌رود؛ مانند تربیت بدنی، تربیت اخلاقی، تربیت جنسی و...؛ معنای «جنسی» به جنس مذکر و مونث بودن نوع انسان اشاره دارد و در ترکیب «تربیت جنسی» با یاء نسبت همراه بوده و عبارت از قوه غریزی تناسلی انسان می‌باشد. مباحثی از قبیل رشد جنسی، بلوغ جنسی و تربیت جنسی و... در آن مطرح می‌شود (ر.ک. براهنی و دیگران، ۱۳۷۸).

تعاریف مختلفی برای «تربیت جنسی» ارائه شده است (مطهری کچوروی، ۱۳۹۸، ص ۶۴)؛ از جمله اینکه «فرد در دوره‌های رشد کودکی، نوجوانی و جوانی به گونه‌ای پرورده شود و آموزش ببیند که با جنسیت خود آشنا گردد و آن را بپذیرد؛ قردان وجود خویش باشد و به آن اقتدار کند؛ نقش مذکر یا مونث بودن از لحاظ اجتماعی را یاد بگیرد و احکام و آداب دینی در ارتباط با مسائل جنسی مربوط به خود و روابط با همجنس و جنس مخالف را فرا گیرد. آمادگی روانی برای ازدواج و تشکیل خانواده را پیدا کند، با مسائل مربوط به زندگی خانوادگی و روابط با همسر آشنا گردد و در سایه آن به آرامش برسد؛ به گونه‌ای توانمند شود که عواطف و فعالیت‌های جنسی خویش را در جهت قرب الی الله و جلب خشنودی خداوند به کار گیرد» (فقیهی، ۱۳۸۷، ص ۲۰).

با توجه به این تعریف، تربیت جنسی حوزه وسیعی را دربر می‌گیرد و شامل فعالیت‌های تربیتی‌ای است که از آغاز زندگی، مرحله به مرحله در جهت رشد متعادل و متناسب غریزه جنسی صورت می‌گیرد تا فرد، با وظایف و رفتارهای جنسی آشنا شود و به اهداف تربیتی جنسی از قبیل مودت و رحمت و آرامش در زندگی و سلامت روان برسد و نسل هم تداوم پیدا کند.

باید توجه داشت که «تربیت جنسی» به معنای آموزش مسائل جنسی نیست؛ بلکه عبارت است از ارائه راهکارهای معرفتی و انگیزشی و عملی به افراد نسبت به جنسیت و غریزه جنسی و هدایت صحیح و مدیریت شایسته آن در راستای زندگی مؤمنانه و عقیقانه و کمال انسانی است.

تربیت جنسی شامل کودکان، نوجوانان و جوانان و حتی شامل افراد پس از ازدواج نیز می‌شود؛ البته نوع تربیت در هر مرحله‌ای اقتضائات ویژه خود را دارد.

«نوجوان» اصطلاحاً به کسی اطلاق می‌شود که دوره کودکی را پشت سر نهاده، وارد مرحله جدیدی از زندگی شده است. درواقع، «نوجوانی» مرحله انتقال انسان از کودکی به جوانی است؛ اگرچه نمی‌توان به طور دقیق، ابتدا و انتهای دوران نوجوانی را مشخص کرد؛ این مقطع از سنّ به جنسیت و شرایط جغرافیایی و زمانی

به رسمیت بشناسد. این کار به خاطر به رسمیت شناخته شدن خانواده‌های همجنس‌باز، دو جنس‌گرا و تراجنسیتی صورت گرفت (کریمی و دیگران، ۱۳۹۸، ص ۹۵).

از این رو سند توسعه پایدار عملاً راه را برای روسپی‌گری و همجنس‌گرایی باز می‌کند. بر اساس دیدگاه این سند، خانواده می‌تواند همجنس یا غیرهمجنس باشد؛ دو مرد با هم، یا دو زن با هم، یا مرد و زن بیگانه با هم که هیچ عقد ازدواجی میان آن دو نیست، خانواده محسوب می‌شوند و رعایت حقوقشان ضروری است! در هدف پنجم سند، لفظ «تبعیض» در عبارت «پایان دادن به همه اشکال تبعیض علیه زنان» علاوه بر اینکه مبهم و دوپهلو بوده، راه را برای تفسیر دلخواه نهادهای بین‌المللی باز گذاشته است. برای نمونه با ازدواج چندهمسری زنان نیز موافقت شده و بر این باور است که همان‌طور مردان می‌توانند تعدد همسر داشته باشند، زنان هم از این حق برخوردار هستند؛ زیرا محو تبعیض علیه زنان شامل این معنا نیز می‌شود! کمیته رفع تبعیض، که بر روند اجرای اسناد بین‌المللی نظارت می‌کند، مصداق‌های تبعیض را موارد زیر می‌داند: حجاب، جُرم‌انگاری روابط جنسی، جُرم‌انگاری و عدم آزادی همجنس‌گرایی، این امور جملگی مخالف صریح احکام قطعی اسلام است (فولادی، ۱۳۹۶، ص ۸۶).

۵. ترویج همجنس‌گرایی افسارگسیخته و به رسمیت شناختن حقوق همجنس‌بازان

در تشریح هدف چهارم توسعه پایدار، یونسکو تشخیص می‌دهد که هیچ کشوری به توسعه پایدار مبتنی بر هدف شماره ۴ نمی‌رسد، مگر اینکه دانش‌آموزان در خصوص گرایش جنسی خود اعم از «همجنس‌باز» اعم از gay (پسران همجنس‌گرا)، lesbian (دختران همجنس‌گرا)، یا «ترنس جندر» یعنی تراجنسیتی نباید مورد هیچ‌گونه خشونت اعم از خشونت زبانی یا بدنی و... قرار بگیرند! «تراجنسیتی» افرادی هستند که یا دوجنسی‌اند، یا کسانی که تظاهرات جنسیتی‌شان در دو گروه معمول جنسیت (زن و مرد) نمی‌گنجد؛ مانند پسرانی که تصور می‌کنند مؤنث هستند و دخترانی که تصور می‌کنند مذکر هستند؛ یونسکو برخورد جامعه با همجنس‌گرایان و دیگر جریانات فاسد جنسی را خشونت تلقی نموده و بر لزوم رعایت حقوق آنان پافشاری می‌کند!

در بیانیه اینچئون نیز به حق همجنس‌گرایی افراد اشاره شده است؛

کودکان می‌باشد؛ زیرا از مواد بی‌پرده و آشکاری استفاده می‌کند تا بی بندوباری و رفتارهای پرخطر جنسی را در بین کودکان به‌عنوان رفتارهای عادی و سالم ترویج نماید (کریمی و دیگران، ۱۳۹۸، ص ۹۳ و ۹۴).

سند ۲۰۳۰ «تفکیک جنسیتی در محیط آموزش» را مصداق خشونت جنسیتی تلقی می‌کند و تأکید بر جنسیت‌محور بودن فضاهای آموزشی می‌کند که ناظر بر اختلاط است؛ درحالی‌که در نظام تعلیم و تربیت اسلامی، با توجه به تفاوت‌های جنسیتی، باید به دختران و پسران برای نقش‌پذیری بهینه در آینده در خانواده آموزش‌های لازم و مستقل جداگانه داده شوند.

۴. ترویج انواع ارتباط نامشروع جنسی و روسپی‌گری و لزوم رعایت حقوق آنان

سند ۲۰۳۰ به موضوع خانواده و افزایش کارآمدی و حل معضلات آن به طور مستقیم نپرداخته است. در نگاه لیبرالیستی حاکم بر این سند، مقصد، حذف تمامی محدودیت‌های انسان تا جایی که به آزادی دیگری صدمه‌ای نزنند، می‌باشد و خانواده سد راه رسیدن به این مقصود است؛ زیرا خانواده اعضای خود را محدود به انجام تعهداتی در قبال یکدیگر می‌کند. به همین سبب، بسیاری از واژه‌های به‌کاررفته در سند در صورت اجرایی شدن اثر نامطلوبی بر خانواده دارد.

خانم شارن اسلیتر مدیر «سازمان بین‌المللی دیده‌بان خانواده» که یک سازمان غیرانتفاعی مشورتی برای سازمان ملل متحد محسوب می‌شود و همچنین ریاست انجمن حقوق خانواده سازمان ملل متحد را بر عهده دارد، بنیانگذار و رئیس «انجمن جهانی سیاست خانواده» است که هر ساله با حضور دیپلمات‌های سازمان ملل برگزار می‌شود. وی می‌گوید در سند نهایی برنامه ۲۰۳۰ سازمان ملل متحد، واژگان متعددی وجود دارد که عمده‌تاً برای پیشبرد حقوق مردان و زنان همجنس‌باز و دوجنسه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد. درواقع رهبران دولت‌ها در کشورهای توسعه‌یافته از جمله آمریکا اعلام کرده‌اند ترویج حقوق همجنس‌بازان زن و مرد در کشورهای دیگر از اولویت‌های سیاست خارجی آنها می‌باشد (کریمی و دیگران، ۱۳۹۸، ص ۸۷ و ۸۸).

عدم گنجاندن خانواده در سند مذکور به خاطر اصرار کشورهای حامی مردان و زنان همجنس‌باز، دوجنس‌گراها و افراد تراجنسیتی در طول مذاکرات بود که معتقد بودند لغت «خانواده» باید تغییر کند و یا به‌گونه‌ای اصلاح شود که انواع مختلف خانواده را دربر بگیرد و آنها را

ICPD (UNFPA) «تهیه و برگزار شده‌اند در این گزارش که به بیانیه Review Bali Global Youth Forum معروف است، ۶ بار به طور واضح به رعایت حقوق LGBT، اشاره گردیده است.

همچنین در بخش رفرنس‌های گزارش سال ۲۰۱۴ این صندوق نیز ۲۵ بار به گرایش‌های جنسی، ۶ بار به حقوق روسپی‌ها و ۱۸ بار به آموزش جامع جنسی ارجاع داده شده است.

گفتنی است اصطلاح «فراگیر» یا «فراگیری» بیش از ۴۱ بار در دستور کار ۲۰۳۰ و به طور خاص ۵ بار در اهداف اصل و فرع ظاهر شده است. درحالی‌که اغلب مردم از اصطلاح «فراگیر» معنای مثبت آن را برداشت می‌کنند، که عبارت از تلاش برای رسیدن به این هدف است که کسی از رشد و توسعه باز نماند؛ اما این اصطلاح، یک لغت کلیدی است که در ترویج حقوق زنان همجنس‌باز به کار می‌رود! (سلگی و کریمی، ۱۳۹۹، ص ۲۷۹).

آنچه از مجموع اهداف اصلی سند، به‌ویژه هدف چهارم و پنجم و دهم و اهداف فرعی آن استفاده می‌شود، دستور کار برای آموزش جامع مسائل جنسی به کودکان، به رسمیت شناختن حقوق همه همجنس‌گرایان و روسپی‌ها است!

۶. بررسی وجوه تضاد سند ۲۰۳۰ با آیات و روایات

۶-۱. تضاد با اصالت خانواده به‌عنوان کوچک‌ترین و

مهم‌ترین نهاد اجتماعی

سند توسعه پایدار، مصادیق خانواده را به اقسام مختلفی گسترش داده که این نشانه از بین رفتن بنیان مستحکم خانواده است، نه حمایت از خانواده! خانواده مورد سفارش این سند، خانواده‌ای بی‌در و پیکر است که نه چارچوب مشخصی دارد و نه جایگاه پدر و مادر و فرزندان در آن معلوم! سند مزبور، همجنس‌گرایان را نوعی خانواده حساب می‌کند، درحالی‌که این در تضاد کامل با فطرت انسانی و احکام دین و قرآن است.

خانواده در اسلام، کوچک‌ترین نهاد اجتماعی است که هسته آغازین آن، تنها با ازدواج شرعی زن و مرد شکل می‌گیرد و با فرزندآوری گسترش می‌یابد. بنابراین غیر از ازدواج شرعی، راهی برای گنجاندن افراد پراکنده در زیر چتر نهاد مقدس خانواده وجود ندارد. در آیات متعددی از قرآن به ازدواج با زنان دستور داده شده است؛ از جمله: «... فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَ ثُلَاثَ وَ رُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ...» (نساء: ۳)؛ ... پس با زنان

چنانکه در هدف چهارم خود گفته است دختران و پسران آزادی کامل خواهند داشت...؛ از این رو حق همجنس‌گرایی نیز در این تفسیر جای دارد!

همچنین در ذیل هدف چهارم، هدف فرعی شماره ۷ از احترام به «تنوع فرهنگی» سخن می‌گوید؛ این به ظاهر زیبا و مورد پذیرش عرف جامعه است؛ اما تفسیر فرهنگ‌ها در اسناد بین‌المللی بر مبنای پلورالیسم است و منظور از تنوع فرهنگی شامل هر گروه و فرقه‌ای می‌شود و حق و باطلی در کار نیست! یعنی با پذیرش سند ۲۰۳۰ حتی باید عقاید فرقه‌های منحرفی مانند بهائیت و همجنس‌بازان و رفتار انحرافی آنان را که قرآن کریم به شدت با آنان برخورد کرده، مانند قوم لوط، تحت عنوان «تنوع فرهنگی»، به رسمیت شناخت! در برگردان فارسی عبارت سند ۲۰۳۰، گاهی این فرقه‌ها و افراد با تعابیری همچون «افراد دارای سایر عقاید»، «افراد آسیب‌پذیر» و «در حاشیه مانده»، ذکر شده است (فولادی، ۱۳۹۶، ص ۷۸).

در هدف اصلی پنجم سند توسعه پایدار در عبارت gender equality (برابری جنسیتی) و gender sensitive (جنسیت آسیب‌پذیر) مفاهیم مربوط به حقوق همجنس‌گرایان، دو جنس‌گرایان و تراجنسیتی‌ها (LGBT) مستتر است. اما در برگردان فارسی منتقل نشده است! (LGBT) (ال جی بی تی) سرواژه‌ای است که شامل انواع همجنس‌گرایان، دو جنس‌گرایان و همه جنس‌گرایان بی‌جنس‌گرایان می‌شود (سرواژه (LGBT)، سایت ویکی‌پدیا).

نمونه‌ای از تضاد مفهومی واژه gender در برگردان فارسی سند ۲۰۳۰ در مقایسه با متن اصلی آن: همان‌طور که مشاهده می‌شود، عبارت gender sensitive که از نظر مفهوم اجتماعی القاکننده جنسیت آسیب‌پذیر (همجنس‌گرایان) می‌باشد، به «زنان و مردان» برگردان فارسی شده است!

یکی از عبارات other status است که در مجموع ۲ بار در پاراگراف ۱۹ و هدف ۲-۱۰ به کار برده شده است. در پاراگراف ۱۹ با مضمون «بهبود و افزایش نقش‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی» و در هدف ۲-۱۰ «درباره حقوق بشر و آزادی‌های اساسی» ۳ واژه male, female و other status وجود دارد و یکی از کلیدواژگان اصلی در ازدواج همجنس‌گرایان است.

یکی از موارد روشن در هدف ۵-۲۰۳۰ استناد مباحث بهداشتی و جنسی آن به «کنفرانس جمعیت و توسعه» و «پلتفرم بیجینگ» است که هر دوی آنها توسط «صندوق جمعیت سازمان ملل متحد

پاک (دیگر) ازدواج نمایید، دو یا سه یا چهار همسر و اگر می‌ت رسید عدالت را (درباره همسران متعدد) رعایت نکنید، تنها یک همسر بگیرید، و یا از زنانی که مالک آنها باشید استفاده کنید....

قرآن کریم افزون بر فرمان به ازدواج نمودن افراد، به ازدواج درآوردن افراد مجرد را به اولیاء و مسئولان جامعه سفارش می‌کند: «وَ أَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَ الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَ إِمَائِكُمْ...» (نور: ۳۲)؛ مردان و زنان بی‌همسر خود را همسر دهید، همچنین غلامان و کنیزانی که صلاحیت و شایستگی ازدواج را دارند....

خانواده‌ای خارج از چارچوب تعریف‌شده قرآنی وجود ندارد و از دیدگاه قرآن هرگونه ارتباطات جنسی خارج از این چارچوب، ممنوع و حرام بوده و تجاوز از حریم عفاف و پاکی محسوب می‌شود: «وَ الَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ» (معا: ۲۹-۳۱)؛ و آنها که دامان خویش را (از بی‌عفتی) حفظ می‌کنند، جز با همسران و کنیزان (که در حکم همسرند، آمیزش ندارند)؛ چراکه در بهره‌گیری از اینها مورد سرزنش نخواهند بود! و هر کس جز اینها را طلب کند، متجاوز است!

این آیه عفت‌ورزی را ازجمله ویژگی‌های مؤمنان رستگار شمرده است؛ تعبیر «أَزْوَاجِهِمْ» در آیه شامل همسر دائم و نیز همسر موقت می‌شود. «ملک یمین»، یعنی مالک شدن (کنیز)؛ این درواقع راه سومی است در کنار ازدواج دائم و موقت که اسلام برای حفظ عفت و پیشگیری از انحراف جنسی تشریع نموده است. کنیزانی که در جنگ‌ها از کفار حربی، اسیر مسلمانان می‌شدند و حکم برده بر آنان جاری بود، با خرید و فروش، مسلمانان مالک آنها می‌شدند و نیازی هم به خواندن عقد ازدواج نبود. در عصر امروز چنین امری منتفی شده است.

با توجه به اینکه ازدواج دائم، شرایط ویژه‌ای از قبیل وجوب نفقه و حق سکونت همسر و... بر عهده مرد می‌گذارد، گاهی زمینه برای آن فراهم نیست؛ ازاین‌رو اسلام ازدواج موقت را از باب تسهیل، برای افراد تشریع نموده است. در این نوع ازدواج، طبق توافق صورت‌گرفته، زن و مرد براساس مدت و مهریه معینی به صورت موقت ازدواج می‌کنند؛ این کار، جهت زناشویی و جلوگیری از ارتکاب فحشا بوده و عفت و پاکدامنی افراد را تضمین می‌نماید: «...فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَلَهُنَّ أَجُورُهُنَّ فَرِيضَةً...» (نساء: ۲۴). این آیه، مربوط به ازدواج موقت است که ازدواجی شرعی بوده و از دیدگاه

قرآن، زن و مردی که ازدواج موقت نموده‌اند، به‌عنوان خانواده، یک نهادی مشروع به حساب می‌آیند. در روایات نیز برای آنانی که زمینه ازدواج دائم برایشان فراهم نشده، ازدواج موقت، تأمین‌کننده عفت و پاکدامنی عنوان شده است (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۴۵۲).

در اهمیت ازدواج و تشکیل خانواده همین بس که در روایات آمده، هرکس ازدواج کند، نصف دینش را نگه داشته است (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۳۲۹). در برخی احادیث نیز ازدواج و فرزندآوری هر فرد مسلمان سبب مباحثات پیامبر اکرم ﷺ عنوان شده است (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۳۳۳).

مواردی را که سند ۲۰۳۰ توصیه می‌کند، یعنی روسپی‌گری، همجنس‌بازی، خودارضایی و هر نوع انحراف جنسی به هر شکلی باشد، از دیدگاه قرآن مردود بوده و تجاوز از حد به‌شمار می‌آید.

سند ۲۰۳۰ در هدف فرعی سوم از هدف اصلی ۵، ازدواج زیر ۱۸ سال را زیانبار تلقی می‌کند و دستور به مقابله با چنین ازدواج‌هایی می‌کند؛ از نگاه جوامع بین‌المللی افراد زیر ۱۸ سال، کودک محسوب می‌شوند؛ درحالی‌که سن ۱۸ سال، معیار درستی برای تعیین سنین کودکی نیست و درواقع این، تحقیر صدها میلیون نفر از افراد انسانی و اهانت به جایگاه آنهاست. برای نمونه، دختر و پسری که در سنین ۱۶ و ۱۷ سالگی ازدواج کرده و فرزنددار شده‌اند، از نگاه سازمان ملل، آنها کودک به‌شمار می‌آیند! اما فساد و فحشای جنسی را همین سازمان‌های بین‌المللی نه‌تنها جایز می‌دانند، بلکه آن را در سیاست آموزشی خود قرار می‌دهند! سند توسعه پایدار، با ولنگاری نهاد مقدس خانواده، در دفاع از حقوق همجنس‌گرایان، خودارضائی و... در تضاد کامل با آموزه‌های دینی و حرمت نهاد مقدس خانواده است.

۲-۶. تضاد با اصل عفاف و پاکدامنی

قرآن به‌ویژه روایات حضرات معصومین (ع)، به اصل لزوم عفاف و پاکدامنی در افراد جامعه تأکید ورزیده و راهکارهای متعددی که مهم‌ترین آن ازدواج است، برای تأمین این اصل ارائه نموده‌اند؛ قرآن برای آنهایی که شرایط و زمینه ازدواج را ندارند، عفت‌ورزی را سفارش نموده است: «وَ لَيْسَ عَلَيْكَ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغِيَ نِكَاحًا حَتَّى يَخْرُجَ مِنْكَ الْغَنَاءُ...» (نور: ۳۳).

در روایات فراوانی به اهمیت عفت‌ورزی اشاره شده است؛ ازجمله اینکه شخص باحیا و عفیف و پاکدامن، محبوب خداست (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۱۱۲). یا هر کسی از فحشا و شهوتی که برایش رو آورده، صرف‌نظر کند،

خداوند آتش دوزخ را بر او حرام می کند (صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۴، ص ۱۴).
در این بخش به برخی از راهکارهای عفاف و خویشتن داری در آموزه های دینی اشاره می کنیم:

۶-۲-۱. پرهیز از نگاه های گناه آلود

نخستین گام انحراف جنسی، نگاه های شهوت انگیز است؛ زیرا آدمی با نگاه های آلوده و مکرر، به سمت جنس مخالف جذب می شود و پیوسته مراحل بعدی را می خواهد؛ زیرا تصور می کند، خیال پردازی می کند، وصال زیباترین ها و محرک ترین ها را می طلبد. از آنجاکه همیشه زمینه ازدواج فراهم نیست، طبعاً به دنبال گناه رفته و گام به گام به گناه بزرگ تر از آن کشیده می شود و برگشت از چنین انحرافی برایش دشوار می شود؛ اما در صورتی که به جنس مخالف نگاه نکند، صفحه دلش از تصاویر محرک و مهیج نامحرم خالی خواهد بود و در نتیجه چنین شخصی خاطری آسوده دارد و از انحراف جنسی، ایمن است. قرآن مردان و زنان را از نخستین گام انحراف، یعنی چشم چرانی نهی می کند و پرهیز از نگاه های آلوده را سبب پاکیزگی دل و روح می داند: «قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَ قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ...» (نور: ۳۱ و ۳۰).

در روایت آمده که هر کس چشمانش را پر از نگاه های حرام کند، خداوند چشمانش را در روز قیامت پر از آتش می کند، مگر اینکه توبه کند و بازگردد (صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۴، ص ۱۴).

نگاه های حرام مصادیق متعددی دارد؛ گستره آن شامل نگاه به تصاویر و فیلم حرام و مستهجن، چه در فضای مجازی و چه در فضای حقیقی جامعه، همچون نگاه به نامحرم و چشم چرانی در هر کوی و برزن است؛ و چه نگاه به قسمت های دیگر بدن، همچون شرمگاه ها و... همه این موارد جزو نگاه های حرام است. درحالی که هیچ یک از این حریم ها و لزوم مراقبت چشم از نگاه های آلوده در سند توسعه پایدار جایی ندارد و همگان بر اساس حقوق بشر و آزادی، آزادی مطلق و افسارگسیخته ای دارند!

۶-۲-۲. تحریم دوستی با جنس مخالف

نفی حریم بین زن و مرد نامحرم و برقراری ارتباط دوستی با توجه به مفاسد و تبعات سنگینی که دارد، از دیدگاه قرآن ممنوع است؛

از این رو قرآن به طور صریح، هم مردان را از دوست گزینی زنان و هم زنان را از دوست گزینی مردان نهی کرده است. قرآن به ازدواج مردان با زنان پاکدامن دستور می دهد، زنانی که نه اهل زنا باشند و نه اهل دوست بازی با مردان: «... وَ لَا تُتَّخِذَاتِ أَخْدَانُ...» (نساء: ۲۵)؛ (... و نه دوست پنهانی بگیرند...).

همچنین در آیه دیگری با دستور دادن به مردان برای ازدواج با زنان پاکدامن، آنان را از دوست پنهانی گرفتن زنان نهی می کند: «... وَ لَا تُتَّخِذُ أَخْدَانُ...» (مائده: ۵)؛ (... و نه دوست پنهانی و نامشروع گیرید...).

درحالی که سند توسعه پایدار به موارد بدتر از زنا و دوستی پنهانی دعوت می کند و به بدترین شکل، فساد و فحشا را ترویج می کند؛ به صورت رسمی دو تا مرد و زن بیگانه بدون وجود هیچ گونه عقد شرعی و قانونی را خانواده رسمی به شمار می آورد!

۶-۲-۳. تحریم هرگونه ارتباط بدنی با جنس مخالف مانند لمس نامحرم و دست دادن با او

هرگونه تماس بدنی حتی در حد دست دادن با نامحرم، با توجه به وجود مفاسد آن، از دیدگاه اسلام ممنوع است. در روایات متعددی از تماس با نامحرم، که دست دادن نمونه ای از آن است، نهی شده است: رسول خدا ﷺ فرمودند: کسی که با زن نامحرم مصافحه کند به غضب الهی گرفتار می شود و کسی که با زنی به طور حرام ارتباط برقرار کند، با شیطان در غل و زنجیر آتشین به جهنم پرتاب می شوند (صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۴، ص ۱۴).

این نهی ها برای پیشگیری از گام های بعدی انحراف جنسی است؛ زیرا نفس آدمی این گونه نیست که در مرحله خاصی توقف کند. نگاه های هوس آلود، دست دادن ها و... طبیعتاً گام های بعدی انحراف را در پی دارد تا اینکه آدمی را به دام بی عفتی جنسی بیندازد؛ از این رو پرهیز از زنا و بی بندوباری های جنسی منوط به پرهیز از مقدمات آن، از قبیل چشم چرانی، دوستی و ارتباط با نامحرم و دست دادن با اوست.

این موارد به عنوان مقدمات بی عفتی جنسی نه تنها در سند ۲۰۳۰ رعایت نشده، بلکه به بدتر از این موارد، فحشای جنسی را ترویج و در دستور آموزشی خود قرار داده است.

۶-۲-۴. ممنوعیت تبرج و آرایش زنان در برابر نامحرم

با وجود زیبایی طبیعی زنان، تبرج و آرایش نمودن آنان، سبب شعله ورتر

شدن آتش شهوت مردان و جذب آنان به سمت زنان و در نتیجه انحراف و فساد اخلاقی می‌شود؛ از این رو آشکار نمودن زینت‌ها و زیبایی‌ها برای زنان در برابر مردان نامحرم از دیدگاه اسلام ممنوع است. قرآن کریم زنان پیامبر را از تبرج نهی نموده است: «وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى...» (احزاب: ۳۳)؛ (و در خانه‌های خود بمانید، و همچون دوران جاهلیت نخستین (در میان مردم) ظاهر نشوید).

«تبرج» به معنای آشکار شدن در برابر مردم است و از ماده «برج» گرفته شده که در برابر دیدگان همه ظاهر است. در زمان جاهلیت نخستین، زنان حجاب درستی نداشتند و دنباله روسری‌های خود را به پشت سر می‌انداختند، به طوری که گلو و قسمتی از سینه و گردن و گوشواره‌های آنها نمایان بود؛ به این ترتیب قرآن همسران پیامبر را از این گونه اعمال باز می‌دارد (مکارم شیرازی و دیگران، ۱۳۷۱، ج ۱۷، ص ۲۹۰).

هرچند آیه خطاب به زنان رسول خدا ﷺ است، اما نهی از تبرج، اختصاصی به آنان ندارد و شامل همه زنان است؛ زیرا راز این نهی، تأمین عفت و پاکدامنی و حفظ حریم بین زنان و مردان جامعه است؛ البته به خاطر جایگاه ویژه پیامبر خدا ﷺ، این امر نسبت به زنان آن حضرت تأکید بیشتری دارد.

در روایات متعددی از آرایش و زینت زنان در برابر مردان نامحرم نهی شده است (محدث نوری، ۱۴۰۸ق، ج ۱۴، ص ۲۴۲ و ۲۸۰). آرایش زنان تنها برای شوهرانشان رواست تا بدین وسیله عشق و محبت شوهران را به خودشان جلب کنند تا چشم آنان پشت سر زنان دیگری نباشد؛ از این رو آرایش زنان برای شوهران، سبب عفت و پاکدامنی آنان می‌شود، در مقابل، شوهران نیز موظفند که در برابر زنان، خود را بیارایند، این کار سبب عفت زنانشان می‌شود؛ زیرا تنها نظرشان به شوهر خودشان معطوف می‌شود. چنان که در برخی روایات آمده که مردان بنی اسرائیل برای زنانشان زینت نکردند، این کار سبب فساد اخلاقی زنانشان شد! (پاینده، ۱۳۸۲، ص ۲۲۶).

۶-۲-۵ حفظ حریم با جنس مخالف

قرآن کریم، بین زنان و مردان حریم مشخصی برای حفظ پاکدامنی و عفت آنها قرار داده و برنامه‌ها و تدابیر ویژه‌ای برای حفظ حریم آنان دارد؛ حتی به نحوه راه رفتن، سخن گفتن زنان جلوی نامحرم

حساسیت ویژه‌ای دارد. برای نمونه نحوه راه رفتن دختر شعیب نبی را چنین حکایت می‌کند: «فَجَاءَتْهُ إِخْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا...» (قصص: ۲۵)؛ (ناگهان یکی از آن دو (زن) به سراغ او (حضرت موسی) آمد، درحالی که با نهایت حیا گام برمی‌داشت. گفت: «پدرم از تو دعوت می‌کند تا مزد آب دادن (به گوسفندان) را که برای ما انجام دادی به تو بپردازد).

به زنان دستور می‌دهد وقتی که با نامحرم سخن می‌گویند، با ناز و کرشمه و نرمی سخن نگویند: «فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا» (احزاب: ۳۲).

همه این دستورها برای حفظ حریم بین نامحرم است که اگر حفظ نشود، منجر به انحراف جنسی، فساد و فحشا و تزلزل بنیان خانواده‌ها خواهد شد. اما در سند ۲۰۳۰ هیچ حریم و حدودی میان زنان و مردان وجود ندارد؛ حریم مطرح شده در سند، آزادی افسارگسیخته بدون هیچ حد و مرزی است که به عنوان حقوق بشر مطرح شده است.

۶-۲-۶ منع کراهتی برخی از موارد

در اسلام افزون بر نهی‌ها و ممنوعیت‌های تحریمی در رابطه با حریم نامحرم، که رعایتش واجب است، نهی‌های کراهتی نیز وجود دارد؛ یعنی ارتکاب برخی نهی‌های شرعی هرچند حرام نباشد، اما مورد کراهت شارع مقدس است. برای نمونه امیرالمؤمنین علی علیه السلام کردن به زنان جوان نامحرم پرهیز می‌کرده است (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۶۴۸). یا روایتی وارد شده که از نشستن مرد در جایی که زنی در آنجا نشسته بوده، نهی نموده تا اینکه جای او سرد شود (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۵۶۴).

در تعالیم دینی، هرچند شاید تصور امور جنسی در صورتی که به انجام گناه کشیده نشود، حرام نباشد، اما باز مورد نهی قرار گرفته است؛ زیرا تصور گناه، آثار سوئی دارد و دل را تاریک می‌کند و شهوات را افزایش داده و به تدریج زمینه‌ساز انحراف می‌شود. حضرت عیسی علیه السلام به بنی اسرائیل فرمود: موسی بن عمران به شما امر کرد که زنا نکنید و من به شما امر می‌کنم که فکر زنا را در خاطر نیاورید، چه رسد به عمل زنا؛ زیرا آنکه فکر زنا کند، مانند کسی است که در عمارت زیبا و مزینی آتش روشن کند؛ دودهای تیره آتش زیبایی‌های عمارت را خراب می‌کند؛ اگرچه عمارت آتش نگیرد (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۵۴۲).

۶-۳. تضاد با آموزه‌های صریح دینی مبنی بر تحریم و ممنوعیت هرگونه انحراف جنسی

انحراف جنسی که درواقع کناررفتن از مسیر صحیح ارضای غریزه جنسی است، ممکن است به اشکال مختلفی خود را نشان دهد. اسلام از همه اقسام انحراف جنسی نهی نموده است. قرآن نه تنها از ارتکاب زنا، بلکه حتی از نزدیک شدن به آن نهی نموده است؛ زیرا چنین گناهی هیچ‌گاه بدون مقدمه رخ نمی‌دهد: «وَلَا تَقْرُبُوا الزَّانِيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا» (اسراء: ۳۲)؛ (و نزدیک زنا نشوید، که کار بسیار زشت، و بد راهی است)!

قرآن کریم در آیه‌ای دیگر درباره بندگان خاص الهی می‌فرماید: «... وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا» (فرقان: ۶۸)؛ (... و زنا نمی‌کنند؛ و هر کس چنین کند، مجازات سختی خواهد دید)!

درحالی‌که روسپی‌گری در سند توسعه پایدار جزو حقوق زنان شمرده شده که لازم‌الرعایه است! توجه داشته باشیم تعبیر بهداشت جنسی یا سلامتی جنسی و تنظیم خانواده و... فریب‌دهنده بوده و عناوینی برای این کارهاست!

در روایتی نقل شده که زنا شش خصلت دارد: سه خصلت در دنیا و سه خصلت در آخرت؛ خصلت‌هایی که در دنیا هست آن است که نور چهره را می‌برد، فقر و ناداری را در پی دارد، و عمر را کوتاه می‌کند. خصلت‌های مربوط به آخرت این است که خشم الهی و بدی حساب و جاودانه‌ماندن در آتش دوزخ را در پی دارد. همچنین از رسول خدا ﷺ نقل شده هر گاه زنا پس از من زیاد شود، مرگ‌های ناگهانی زیاد خواهد شد (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۵۴۱).

از سویی روایاتی نیز جهت تشویق برای پرهیز از گناهان جنسی وارد شده از جمله اینکه پیامبر خدا ﷺ فرمود: هر کس برای او فحشا و شهوتی روی بیاورد، اما او از ترس خدای عزوجل از آن خودداری کند، خداوند آتش دوزخ را بر او حرام می‌کند و از ترس بزرگ روز قیامت او را ایمنی می‌بخشد و آنچه در کتابش وعده فرموده «وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتُ» (الرحمن: ۴۶) (و برای کسی که از مقام پروردگارش بترسد، دو بهشت هست) وفا می‌کند (صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۴، ص ۱۴).

همجنس‌بازی بزرگ‌ترین انحراف جنسی بشر و بدترین شکل آن است؛ اما در سند ۲۰۳۰ به طور رسمی و قانونی مورد استقبال و حمایت نهادهای بین‌المللی بوده و لزوم رعایت حقوق همجنس‌گرایان به‌عنوان حقوق بشر در دستور کار قرار گرفته است!

در آیات قرآن به انحراف قوم لوط و روی‌آوری آنان به عمل بسیار شنیع همجنس‌بازی و در نتیجه گرفتارشدن به عذاب سخت الهی اشاره شده است: «وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ... وَآمَطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ» (اعراف: ۸۰-۸۴).

مصلحت عظیم تکثیر نسل بشری به وسیله ارتباط مشروع جنسی زن و شوهر تحقق می‌یابد؛ همجنس‌بازی در تضاد کامل این مصلحت بوده و سبب بریده‌شدن نسل بشری می‌شود؛ افزون بر این مفسده بزرگ، مفاسد و آسیب‌های بزرگ دیگری به فرد و اجتماع دارد.

این گناه زشت در روایات، بسیار تقبیح شده و در برخی روایات، بزرگ‌تر از زنا و حتی در حد کفر به خداوند شمرده شده است (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۵۴۳).

در روایات متعددی تصریح شده کسانی که چنین گناهی را جایز شمارد یا اهل آن باشد و در چنین حالی از دنیا بروند، همان سنگ عذابی که بر قوم لوط نازل شد و هلاک شدند، بر او نیز فرود می‌آید و مرگ او با همان سنگ خواهد بود، اما هیچ‌کس آن سنگ را نمی‌بیند! (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۵۵۴؛ محدث نوری، ۱۴۰۸ق، ج ۱۴، ص ۳۴۳).

روایات اهل بیت علیهم‌السلام حتی از خوابیدن مردان بدون لباس در کنار یکدیگر نیز به شدت نهی نموده است (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۲۰، ص ۷۳)؛ این درحالی است که نهادهای بین‌المللی نه تنها چنین عمل زشت و شرم‌آوری را تقبیح و محکوم نمی‌کنند، بلکه جایز شمرده، و بدتر اینکه آن را ترویج هم می‌کنند و حق همجنس‌گرایی را به رسمیت می‌شناسند!

گناه همجنس‌بازی زنان نیز به منزله گناه همجنس‌بازی مردان است (محدث نوری، ۱۴۰۸ق، ج ۱۴، ص ۳۵۳). و از آن در روایات به‌عنوان زنا بزرگتر یاد شده است (بروجردی، ۱۳۸۶ق، ج ۲۵، ص ۷۸۶). این در حالی است که طبق سند ۲۰۳۰ همجنس‌گرایی زنان مطلقاً

جایز و طبق حقوق بشر، آزاد بوده و رعایت حقوق آنان الزامی است! خودارضایی با انجام هر کاری به خاطر لذت جنسی، یکی دیگر از انحرافات جنسی بوده و عوارض منفی و آسیب‌های جدی بر روح و روان و جسم شخص وارد می‌کند (صاحب زمانی، ۱۳۴۴، ص ۲۹۵)، و از دیدگاه اسلام، از گناهان بزرگ بوده که خداوند متعالی در کتابش از آن نهی کرده (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۳۰، ص ۱۰۱) و چنین کاری تجاوز از حریم عفت است: «وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ» (معارج: ۲۹-۳۱).

چنین شخصی اعم از مرد و زن مورد لعنت خدا و فرشتگان و همه مردم است. در روایتی از رسول خدا ﷺ چنین کسی به دور از رحمت الهی و ملعون شمرده شده است (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۱۰۱، ص ۳۰)، اما در سند ۲۰۳۰ نه تنها ممنوعیتی برای این کار نیست، بلکه بر اساس حق آزادی، چنین کاری جایز بوده و آموزش آن در دستور کار سند توسعه پایدار قرار دارد!

۴-۶. تضاد با تربیت جنسی فرزندان بر اساس تعالیم دینی

عمده‌ترین بخش تربیت جنسی فرزندان به نوع رفتار و تعامل والدین با یکدیگر برمی‌گردد؛ فرزندان طبعاً پدر و مادر را الگوی تربیتی خود قرار می‌دهند؛ از این رو پدر و مادر باید نهایت اهتمام را در اخلاق جنسی در زندگی مشترک خود داشته باشند؛ درحالی‌که آموزش جامع جنسی سند ۲۰۳۰ در تضاد آشکار با مبانی تربیت جنسی فرزندان است؛ در اینجا به نمونه‌هایی از وظایف والدین در باب تربیت جنسی فرزندان بر اساس تعالیم دینی اشاره نموده و به تضاد صریح سند با منابع دینی در این باره اشاره می‌کنیم.

۱-۴-۶. خودداری همسران از برقراری ارتباط جنسی پیش فرزندان

ارتباط جنسی همسران باید به صورت کاملاً پنهان و به دور از چشم کودکان، حتی استماع و شنیدن آنان باشد. فرزندان حتی نفس‌های آنان را به هنگام آمیزش جنسی نباید بشنوند؛ چراکه آثار روانی و اخلاقی زیانباری برای کودکان دارد. چنانچه پیامبر خدا ﷺ فرمود: قسم به آنکه جانم در دست اوست، اگر مردی با همسرش هم‌آغوش شود و در خانه کودکی بیدار باشد و آنها را ببیند و صدا و نفس آنها را بشنود، هیچ‌گاه (کودک) رستگار نمی‌شود؛ اگر پسر باشد یا دختر، زناکار می‌شود (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۵۰۰).

۲-۴-۶. خودداری از لخت شدن در برابر کودکان یا لخت کردن آنها

بر اساس احکام اسلام، پوشاندن شرمگاه‌ها از دیگران به‌جز از همسر، واجب است. لخت شدن مادر یا پدر، پیش کودک خود از روی تسامح و ساده‌انگاری این کار یا به هر بهانه‌ای دیگر، مثلاً عریان شدن آنان هنگامی که کودک را استحمام می‌کنند، جایز نیست؛ زیرا اثرات زیانباری به تربیت

جنسی او وارد می‌سازد و این کار را برای او عادی جلوه می‌دهد.

همچنین والدین باید از لخت کردن کودکان به غیر از موارد ضروری خودداری کنند. پیامبر خدا ﷺ فرمود: مرد نباید پسرش را به حمام برده تا به عورت او نگاه کند، و فرمود: والدین حق ندارند به عورت فرزندشان نگاه کنند و فرزندان حق ندارند به عورت والدین خود نگاه کنند (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۶، ص ۵۰۳).

درحالی‌که در سند ۲۰۳۰ هیچ حریمی برای چنین نگاه‌هایی وجود ندارد؛ تمرکز روی جنسیت کودکان و آموزش کارکرد جنسی آلت تناسلی دختر و پسر است که در هدف چهارم توسعه عنوان شده است!

۳-۴-۶. لزوم کسب اجازه فرزندان برای ورود به اتاق خصوصی پدر و مادر

اسلام در باب تربیت جنسی برنامه‌های تربیتی خاصی دارد برای نمونه فرزندان چه نابالغ باشند یا بالغ، به حکم آیات قرآن باید از ورود به اتاق خصوصی پدر و مادر در اوقات خاص اذن بگیرند (بنگرید آیات ۵۸ و ۵۹ نور).

۴-۴-۶. لزوم جداسازی بستر کودکان از یکدیگر

فرزندان چه همجنس باشند، چه غیرهمجنس، بر پدر و مادر لازم است که در سن شش یا ده سالگی، بستر آنان را از یکدیگر جدا کنند؛ به‌گونه‌ای نباشد که کودکان در کنار هم در یک بستر و زیر یک لحاف بخوابند؛ هرچند آنان در سن تکلیف نباشند و میل جنسی آنها بیدار نشده باشد؛ کنار هم خوابیدن، سبب عادت آنها به این کار می‌شود و در آینده نزدیک بلوغ، میل به تماس بدنی یکدیگر پیدا می‌کنند و در نتیجه احتمال انحراف جنسی آنان بیشتر می‌شود. روایت شده بین کودکان در سن شش یا ده سالگی در بستر خواب جدایی انداخته می‌شود (صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۳، ص ۴۳۶؛ حر عاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۲۰، ص ۲۳۱).

این همه حساسیت ویژه، برای تربیت جنسی کودکان و جلوگیری از انحراف آنهاست که نه تنها در سند ۲۰۳۰ بدان اعتنا نشده، بلکه آموزش صریح مسائل جنسی و چگونگی آمیزش زن و مرد برای کودکان در دستور کار سند آموزشی است! این کار بر خلاف حیا و عفت انسانی بوده و باعث جری شدن کودکان به انجام ارتباط جنسی است و حاصلی جز پرده‌ری و هتک آبرو و ترویج فحشا و فرو رفتن در منجلاب فساد و تباهی ندارد.

۵-۶. آموزش صحیح اخلاق جنسی به فرزندان

پدر و مادر علاوه بر مراقبت در رفتار و تعامل خود در نهاد خانواده و پیش فرزندان به منظور تربیت صحیح جنسی، آموزش صحیح آنان را باید بر عهده بگیرند و مسائلی که مربوط به جنسیت و بلوغ و تکلیف و... است، باید به شکل صحیح به فرزندان بیاموزند. در اینجا به نمونه‌هایی از آموزش صحیح تربیت جنسی اشاره می‌کنیم:

الف. آگاه‌سازی فرزندان نسبت به افراد محرم و نامحرم و چگونگی ارتباط و معاشرت با آنها

شناساندن افراد محرم و نامحرم به فرزندان و چگونگی رفتار و معاشرت با آنان از وظایف والدین است؛ اما در سند ۲۰۳۰ محرم و نامحرمی فرض نشده تا حریم بین آنها مطرح شود! آزادی افسارگسیخته و بی‌ضابطه‌ای را از باب حقوق بشر به انسان‌ها بذل و بخشش کرده‌اند!

ب. تشریح سن بلوغ و آگاه‌سازی فرزندان به تکالیف

پدر باید پسرش، و مادر نیز باید دخترش را به هنگام نزدیک شدن به سن بلوغ به وظایف خاص آنها آشنا سازند. علائم بلوغ را به صورت معقول و متعارف و بدون هیچ‌گونه پرده‌داری و شوخی و خنده‌ای با حفظ حریم تشریح کنند. در این رابطه، کلی‌گویی کافی است و باید به حداقل و قدر کفایت بسنده کرده و از بیان جزئیات مسائل بلوغ خودداری کنند.

والدین باید فرزندان را نسبت به تکالیف شرعی خود آگاه ساخته و هدف بلوغ و ازدواج و تشکیل خانواده و هدفمندی غرائز را با حفظ حریم حیا و عفت برای فرزندان بیان کنند تا سبب معرفت‌افزایی آنان و ایمنی از انحرافات جنسی بشوند و در نتیجه فرزندان بدانند که این مسائل فقط برای ازدواج و تشکیل خانواده است، نه برای چیزهای دیگر. در این زمینه اگر سؤالی از سوی فرزندان مطرح شد، پاسخ آن را در قالب مفاهیم دینی بیان کنند، اما در سند ۲۰۳۰ توصیه می‌شود کودکان باید آموزش جامع جنسی را بی‌پرده ببینند!

ج. توجه به ارزش‌های اخلاقی

توجه‌دادن فرزندان به ارزش‌های اخلاقی در تربیت جنسی بسیار مؤثر است؛ القاء مفاهیم کلیدی همچون حیا، حریم، شخصیت، عفاف و پاکدامنی، حجاب، غیرت، پاک‌چشمی و... به‌ویژه توجه‌دادن به خداوند

متعالی و تعمیق باورها و ایمان قلبی فرزندان، شاه‌کلید تربیت جنسی بوده و در قرآن، عاملی جهت پیشگیری از انحراف معرفی شده است.

اما هیچ‌کدام از این موارد تربیت جنسی طبق آموزه‌های دینی، در سند ۲۰۳۰ جایی ندارد؛ بلکه در این سند حتی برای کودکان زیر چهار سال، آموزش خودارضائی در نظر گرفته شده است! (کربمی و دیگران، ۱۳۹۸، ص ۹۴). خلاصه اینکه در سند توسعه پایدار، هیچ حریم و حرمتی برای کودکان وجود ندارد؛ آموزش صریح مسائل جنسی به کودکان، هتک حرمت و پرده‌داری بی‌شرمانه و بی‌رحمانه‌ای است که هرگز آسیب‌های آن از روح و روان کودکان برطرف نخواهد شد. اهداف آموزشی سند ۲۰۳۰ از اساس با تعالیم دینی ما تضاد دارد؛ اهدافی استعماری که جز نکبت و بدبختی و شقاوت را به جوامع در پی ندارد.

نتیجه‌گیری

سند توسعه پایدار ۲۰۳۰ مطابق با معیارها و ملاک‌های سکولاریستی تدوین شده و سندی کاملاً استعماری و در راستای استحاله فرهنگی و تحمیل فرهنگ غربی بر کشورهای جهان، به‌ویژه ممالک اسلامی تنظیم و دیکته شده است. از این‌رو نگاه خوشبینانه به سند، به هیچ عنوان موخه نیست؛ با بررسی محتوای این سند، موارد فراوان تضاد و ناهمخوانی سند مزبور با آیات و روایات اسلامی را در باب عفاف و اصالت خانواده و تربیت جنسی فرزندان مشاهده می‌کنیم.

تضاد سند توسعه پایدار با اصالت خانواده: مهم‌ل‌گذاشتن خانواده، گنجاندن بی‌ضابطه افراد، اعم از زن و مرد بیگانه بدون عقد شرعی و قانونی، یا دو همجنس زن با زن و مرد با مرد و افراد متفرقه ذیل چتر خانواده در سند مزبور در تضاد کامل با اصالت خانواده از دیدگاه اسلام است که تنها با ازدواج شرعی زن و مرد شکل گرفته و با فرزندآوری گسترش می‌یابد.

سند مزبور (در هدف اصلی پنجم، عبارت gender equality (برابری جنسیتی) و gender sensitive (جنسیت آسپ‌پذیر) که مفاهیم مربوط به حقوق همجنس‌گرایان، دوجنس‌گرایان و ترانجسیتی‌ها (LGBT) است، افزون بر تضاد با اصالت خانواده، با اصل عفاف و پاکدامنی در تضاد کامل بوده و ترویج انواع هرزه‌گری و بی‌بندوباری و روابط افسارگسیخته جنسی است.

تضاد با آموزه‌های صریح دینی مبتنی بر تحریم و ممنوعیت هرگونه انحراف جنسی (اسراء: ۳۲؛ فرقان: ۶۸).
تضاد سند (هدف چهارم توسعه) با تربیت جنسی فرزندان بر اساس تعالیم دینی در آیات و روایات.

منابع

- براهنی، محمدتقی و دیگران (۱۳۷۸). *واژه‌نامه روان‌شناسی و زمینه‌های وابسته*. تهران: فرهنگ معاصر.
- بروجردی، آقا حسین (۱۳۸۶). *جامع احادیث الشیعه*. تهران: فرهنگ سبز.
- پاینده، ابوالقاسم (۱۳۸۲). *نهج الفصاحه*. تهران: دنیای دانش.
- حبیبی، رضا (۱۳۹۶). *واکاوی بنیان‌های ایدئولوژیک سند ۲۰۳۰*. قم: فردا.
- حر عاملی، محمد بن حسن (۱۴۰۹ق). *وسائل الشیعه*. قم: مؤسسه آل‌البیت.
- راجی، سیدمحمدحسین (۱۳۹۷). *نقد علمی بر سند ۲۰۳۰*. مشهد: دانشگاه فردوسی.
- سلگی، مریم و کریمی، سوده (۱۳۹۹). *ارزیابی مسئله خانواده با محوریت نقش زن در سند ملی آموزشی ۲۰۳۰*. یونسکو. *مطالعات الگوی پیشرفت اسلامی و ایرانی*، ۱۵(۸)، ۲۹۸-۲۶۷.
- صاحب زمانی، محمدحسن (۱۳۴۴). *جوانی پر رنج*. تهران: عطائی.
- صدوق، محمد بن علی (۱۴۱۳ق). *من لا یحضره الفقیه*. قم: دفتر انتشارات اسلامی.
- فقیهی، سیداحمد (۱۳۹۳). *روش‌های تربیت اخلاقی در المیزان*. قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- فقیهی، علی‌نقی (۱۳۸۷). *تربیت جنسی: مبانی، اصول و روش‌ها از منظر قرآن و حدیث*. قم: دارالحدیث.
- فولادی، محمد (۱۳۹۶). *بررسی انتقادی سند توسعه پایدار ۲۰۳۰ یونسکو: آثار و پیامدهای آن*. *معرفت فرهنگی/ اجتماعی*، ۳(۳۱)، ۹۸-۷۳.
- کریمی، منصوره و دیگران (۱۳۹۸). *بررسی تأثیر سند ۲۰۳۰ بر خانواده با رویکرد فقه حکومتی*. *گفتمان فقه حکومتی*، ۴(۲)، ۸۵-۱۰۹.
- کلینی، محمد بن یعقوب (۱۴۰۷ق). *الکافی*. تهران: دار الکتب الاسلامیه.
- کمسیون ملی یونسکو - ایران (۱۳۹۵). *سند ملی آموزش ۲۰۳۰*.
- مجلسی، محمدباقر (۱۴۰۳ق). *بحار الأنوار*. بیروت: دار احیاء التراث العربی.
- محدث نوری، حسین بن محمدتقی (۱۴۰۸ق). *مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل*. قم: مؤسسه آل‌البیت.
- محمدیان، مجید (۱۳۸۸). *روش‌های تربیت نوجوانان و جوانان در اسلام*. قم: دارالهدی.
- مطهری کچوروی، محمدلطیف (۱۳۹۸). *روش‌های تربیت جنسی فرزندان در اسلام، اولین کنفرانس بین‌المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی*.
- مکارم شیرازی، ناصر و دیگران (۱۳۷۱). *تفسیر نمونه*. تهران: دار الکتب الاسلامیه.